

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Cobăneanu Ala

Mardari Dumitru

Sternioală Oleg

Pitic Mariana

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul, Lozan Oleg, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Iscolnîi Dumitru Xxxxx, născut la xxxxx, originar r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx, x ap. xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 12.08.2010-29.03.2013

2. instanța de apel: 25.04.2013-11.06.2014

23.01.2015 – 14.12.2015

11.08.2016 – 10.04.2017

3. instanța de recurs: 19.08.2014 - 25.11.2014

10.03.2016 – 05.07.2016

27.06.2017 – 07.11.2017

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 29 martie 2013, Iscolnîi Dumitru Xxxxx a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 191 alin. (5), 335 alin. (3) lit. b), 361 alin. (2) lit. d) și 314 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracționale.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit, că Iscolnîi D. a fost învinuit de către organul de urmărire penală pentru faptul, că activând în calitate de director al SA „Transcereale”, fiind persoană care gestionează o organizație comercială, în scopul însușirii ilegale a bunurilor SA „Transcereale” încredințate în administrarea lui, în perioada anului 2003, a folosit situația de serviciu în interes material, la înstrăinarea mijloacelor fixe, ce aparțineau cu drept de proprietate SA „Transcereale”, prin ce a cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice SRL „Mobvaro-M”, în următoarele circumstanțe:

Contrar prevederilor art. 83 alin. (1) lit. a) și alin. (2) a Legii cu privire la Societățile pe Acțiuni, pct. 7.2 alin. (5) din Statutul SA „Transcereale”, directorul acesteia, Iscolnîi D. în scopul înstrăinării la prețuri diminuate a patrimoniului întreprinderii, cetățenilor Tataru C. și Iscolnîi M. (mama lui Iscolnîi D.), a organizat și a petrecut ședința Consiliului societății, la care s-a decis înstrăinarea a 7 imobile

ale întreprinderii, necătând la faptul că valoarea de piață a imobilului dat constituia 74,99 % din costul activelor societății (potrivit raportului de expertiză nr. 1310 seria AA nr. 002876 din 01.06.2009) și decizia privind comercializarea imobilului urma a fi adoptată de către adunarea generală a acționarilor.

Pentru comercializarea mijloacelor fixe neutilizate în procesul tehnologic Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (MAIA) a eliberat directorului SA „Transcereale”, Iscolnîi D., autorizația cu nr. 08-04/201/4191 din 09.10.2003, în care era menționat faptul, că aceste active pot fi comercializate contra mijloacelor bănești prin negocieri directe, dacă pentru aceste active până la publicarea comunicatului informativ a fost propus un preț mai mare decât prețul inițial și condiții mai avantajoase, condiții prevăzute de pct. 13 al Regulamentului cu privire la modul de comercializare a activelor neutilizate în procesul tehnologic al întreprinderilor, aprobat prin HG nr. 665, din 29.11.1996.

Fără a efectua licitația publică și contrar prevederilor pct. 10 și pct. 12 din Regulamentul cu privire la modul de comercializare a activelor neutilizate în procesul tehnologic al întreprinderilor, aprobat prin HG nr. 665, din 29.11.1996, potrivit cărora activele întreprinderilor, neutilizate în procesul tehnologic pot fi comercializate tuturor solicitanților contra mijloacelor bănești la licitații „cu strigare”, licitații „cu reducere” sau, în unele cazuri, prin negocieri directe în condiții de transparență, prin contractele de vânzare-cumpărare din 30.12.2003, SA „Transcereale”, a înstrăinat unor persoane terțe:

- imobilul lit. „C” cu suprafața de 119,6 m² și lit. „D” cu suprafața de 112,8 m², lui Buză V. la prețul de 99.800 lei, iar ulterior, imobilul lit. „C” a fost vândut de către acesta lui Iscolnîi M., prin contractul de vânzare - cumpărare din 26.05.2004, la prețul de 47.879 lei;

- imobilul lit. „F” cu suprafața de 457,1 m², SA „Orizont” la prețul de 270.000 lei, ulterior vândut de către acesta lui Tataru C., prin contractul de vânzare - cumpărare din 23.12.2006, la prețul de 275.000 lei;

- imobilele lit. „E” cu suprafața de 127,5 m², lit. „M” cu suprafața de 22,3 m², lit. „U” cu suprafața de 74,8 m² și lit. „N” cu suprafața de 9,2 m², lui Șalaru M. la prețul de 99.800 lei, ulterior vândut de către acesta lui Mereuță A. prin contractual de vânzare - cumpărare din 15.10.2004. La 14.03.2005, Mereuță A. prin contractul de vânzare - cumpărare a înstrăinat imobilele menționate lui Tataru C. la prețul de 90.000 lei.

Ca urmare, imobilele devenind în patru cazuri proprietatea lui Tataru C., care este fiul lui Tataru P. - director al Departamentului Mecanizare Agroservicii și Protecția Muncii al Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, iar în trei cazuri proprietar a devenit ex-directorul SA „Transcereale” Iscolnîi D., care în prezent gestionează mijloacele fixe în cauză.

Tot Iscolnîi D. a fost învinuit, precum că fiind persoană cu funcție de răspundere care gestionează o organizație comercială, având drepturi și obligațiuni în vederea exercitării funcțiilor administrative de dispoziție și organizatorico-economice, urmărind scopul său criminal, a confecționat, deținut și folosit

documente oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, acțiuni ce s-au soldat cu cauzarea de daune în proporții mari.

Astfel, Iscolnîi D., în virtutea funcției ocupate, neținând cont de prevederile Legii nr. 163 din 13.07.2007, cu privire la societățile pe acțiuni, a depășit limitele competenței stabilite la art. 69 al legii menționate, care prevedea că, *organul executiv al societății asigură îndeplinirea hotărârilor adunării generale a acționarilor, deciziilor consiliului societății și este subordonat consiliului societății*, contrar acestora, la 06.08.2003, a emis un act juridic fictiv cu titlul de document oficial și anume ordinul nr. 02, care conținea date false privind formarea comisiei pentru aprecierea costului real al fondurilor fixe ale SA „Transcereale”, în baza deciziei consiliului SA „Transcereale”. În contextul creării comisiei procesul - verbal a fost întocmit abia la 07.08.2003.

Tot el, a fost învinuit de faptul că, având calitatea de învinuit în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5), art. 335 alin. (3) lit. b) și art. 361 alin. (2) lit. d) Codul penal, în procesul penal aflat la examinare în fond la Judecătoria Ciocana mun. Chișinău, având scopul ascunderii adevărului în procesul de înfăptuire a justiției și eschivarea sa de la răspundere penală, intenționat, prin promisiuni și oferirea avantajelor de ordin nepatrimonial, l-a determinat pe martorul Buză V. la depunerea declarațiilor mincinoase în cadrul procesului penal.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Iscolnîi D., de către organul de urmărire penală au fost calificate în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, *folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială a situației de serviciu, în interes material, dacă aceasta a cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice*, în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, *delapidarea averii străine adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, în proporții deosebit de mari, de către o persoană care gestionează o organizație comercială*, în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, *confecționarea, deținerea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, soldate cu daune în proporții mari intereselor publice*, precum și în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, *determinarea, prin promisiune și prin oferire de alte avantaje nepatrimoniale, a martorului la depunerea de declarații mincinoase*.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iscolnîi D. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza: art. 191 alin. (5) Cod penal, la 12 ani închisoare; art. 314 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare; art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 6 ani închisoare; art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 4 ani închisoare, iar conform art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsă definitivă de 18 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a invocat:

- prima instanță nu a dat apreciere faptului că prin actul de estimare din 15.08.2003, au fost încălcate normele imperative ale art. 97 alin. (4) din Titlul IV al Codului fiscal, aprobat prin Legea nr. 407-XV din 26.07.2001 și ca urmare prețul

inițial de vânzare al imobilelor respective, a fost indicat ca fiind mai mic decât valoarea reziduală de bilanț (valoarea lor reală, luând în considerație uzura), aceasta fiind altă modalitate prin care bunurile au fost evaluate la preț inițial de vânzare mai mic decât valoarea reziduală de bilanț;

- procedeele indicate supra sunt în legătură cauzală directă cu survenirea consecințelor scontate de Iscolnii D., care ulterior, a scos la vânzare cele 7 imobile substanțial devalorizate, pentru ca aceste bunuri să fie procurate de el și de persoanele afiliate lui, la prețuri reduse;

- instanța s-a referit la hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26.11.2009, emisă în legătură cu examinarea cauzei civile inițiate la cererea SRL „Mobvaro-M”, în care se indică că, *nici unul din contractele de vânzare - cumpărare încheiate de inculpat nu a fost anulat sub pretextul ilegalității, diminuarea prețului, vânzarea în lipsa petrecerii licitației, prejudicierea statului*, astfel consideră că instanța a omis să indice, că în această hotărâre se face referire la faptul, că în legătură cu cererea SRL „Mobvaro-M” a fost intentată o cauză penală și că în acest caz examinarea ilegalității actelor urmează a fi efectuată în cauza penală;

- nu este de acord cu concluzia expusă în sentință, precum că ordinul nr. 2 din 06.08.2003, este decizia comisiei colective a SA „Transcereale” și nu decizia personală a inculpatului, deoarece ordinul respectiv a fost emis și semnat unipersonal de către Iscolnii D. înainte de a avea loc ședința, ce urma să dispună decizia colectivă, a introdus în documente și a autentificat conținutul unor documente, ce atestau fapte ce nu corespundeau adevărului;

- prima instanță a emis o sentință neîntemeiată, iar probele administrate în cadrul urmăririi penale și puse la baza acuzării sunt pertinente, concludente, utile și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate.

3.2 Reprezentantul părții vătămate SRL „Mobvaro-M”, Benderschi V., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Iscolnii D. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 191 alin. (5), 314 alin. (1), 335 alin. (3) lit. b), 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, recunoașterea în calitate de parte vătămată și civilă cu repunerea în drepturile prevăzute de art. 59-60, art. 61-62 Cod de procedură penală și încasarea de la inculpat a sumei de 1.212.494 lei, în calitate de prejudiciu cauzat prin infracțiune.

În motivarea apelului a invocat:

- în cadrul urmăririi penale, în baza ordonanței din 03.04.2009, directorul SRL „Mobvaro-M” a fost recunoscut în calitate de reprezentant al părții vătămate, însă contrar prevederilor art. 59-60 Cod de procedură penală, SRL „Mobvaro-M” nu a fost informată și reprezentantul ei nu a făcut cunoștință cu materialele cauzei penale, respectiv nu a participat la ședințele judecătorești, iar cu sentința de achitare a lui Iscolnii D. nu a făcut cunoștință, până la data de 24.05.2013, când a luat cunoștință cu materialele cauzei penale în instanța de apel, după depunerea de către procuror a apelului;

- sentința este neîntemeiată și ilegală, deoarece toate probele administrate în cadrul urmăririi penale dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și prin acțiunile acestuia au fost cauzate daune în proporții

deosebit de mari statului, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice SRL „Mobvaro-M”, în circumstanțele indicate în rechizitoriu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, au fost admise apelurile declarate, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iscolnîi D. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza: art. 191 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare; art. 335 alin. (1¹) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate în domeniul gestionării bunurilor materiale pe termen de 3 ani. Conform art. 84 alin. (1) și (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate în domeniul gestionării bunurilor materiale pe termen de 3 ani. Prin aceeași decizie a fost încetat procesul penal în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal în privința lui Iscolnîi D., din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată SRL „Mobvaro-M” a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța civilă.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat faptele incriminate lui Iscolnîi D. prin rechizitoriu și a reținut probele ce confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5), 335 alin. (1¹), 361 alin. (2) lit. d) Cod penal și anume: - declarațiile reprezentatului părții vătămate SRL „Mobvaro-M”, Benderschi V., martorilor Lipcan V., Cociug M., Timofei S., Șalaru M., Buză V. și materialele cauzei.

Instanța de apel a menționat că, a judecat cauza în limitele învinuirii formulate, conform prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, la bază fiind pusă ordonanța din 20.11.2013, privind concretizarea învinuirii în instanța de apel (f.d. 145-154, v. VIII), prin care în procesul dezbaterilor, procurorul a cerut excluderea din întregul volum de învinuire, a faptei incriminate în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, astfel instanța de apel, prin prisma prevederilor art. 325 Cod de procedură penală, nu a judecat cauza în partea respectivă.

Cu referire la episodul incriminat inculpatului în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța de apel interpretând prevederile din art. 10 alin. (1) Cod penal în raport cu prevederile din art. 335 alin. (3) lit. b) și 335 alin. (1¹) Cod penal, sub aspectele privind acțiunea legii penale în timp și retroactivitatea acesteia, a considerat că, în speță, calificarea faptei săvârșite, urmează a fi efectuată în baza legii noi, dat fiind că este mai favorabilă, ce ușurează pedeapsa, or potrivit Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, art. 335 Cod penal, a fost completat cu alin. (1¹), care cuprinde componența de infracțiune prevăzută la alin. (3) lit. b) din acest articol.

Cu privire la răspunderea penală a inculpatului în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a constatat, că din ziua săvârșirii infracțiunii respective, clasificată conform articolului 16 Cod penal, ca fiind mai puțin gravă, au expirat 5

ani, prin urmare pe episodul dat a intervenit termenul de prescripție, prevăzut la art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

Soluționând acțiunea civilă, instanța de apel a decis admiterea acesteia în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă, deoarece pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar fi necesară amânarea și tergiversarea judecării cauzei.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75, 75-78 Cod penal, a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunilor comise, de persoana inculpatului Iscolnîi D., de circumstanțele cauzei, care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, considerând că este rațional și rezonabil să fie aplicată pedeapsa prevăzută de lege sub formă de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate în domeniul respectiv, or în cauză, nu s-au stabilit circumstanțe ce ar justifica aplicarea unei pedepse mai ușoare, decât cea prevăzută de lege, precum și aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Lozan O. în numele inculpatului, care invocând temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe, prin care Iscolnîi D. a fost achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor.

În motivarea recursului a invocat:

- învinuirea adusă inculpatului este neîntemeiată, deoarece acuzarea de stat nu a prezentat careva probe pertinente și concludente, ce ar proba vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor penale ce i se impută și asupra legăturii cauzale directe între acțiunile acestuia și efectul avut loc;

- instanța de apel în decizie a distorsionat și a interpretat greșit faptele, probele și declarațiile martorilor în defavoarea inculpatului, a dat o apreciere greșită și neîntemeiată înscrisurilor anexate la dosarul penal, s-a contrazis în multe afirmații, astfel s-a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- decizia instanței de apel cuprinde expunerea repetată a faptelor, copiată din apelurile procurorului și a părții vătămate, nu conține partea motivată proprie.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25.11.2014, a fost admis recursul declarat, fiind casată total decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată, fiind aplicată în privința lui Iscolnîi D. măsura preventivă, obligațiunea de nepărăsire a localității, până când sentința va deveni definitivă.

În motivarea soluției, instanța de recurs a menționat că la examinarea cauzei în privința lui Iscolnîi D. în ordine de apel, instanța a admis încălcarea prevederilor legale cu privire la limitele judecării cauzei.

Instanța de recurs a reținut, că instanța de apel, contrar practicii judiciare stabilite, judecând apelurile declarate a adoptat o hotărâre de condamnare potrivit ordonanței de concretizare a învinuirii aduse inculpatului Iscolnîi D. din 20.11.2013, fără a-și motiva decizia în acest sens, considerând în mod eronat că acest fapt nu

încalcă dreptul la apărare al inculpatului Iscolnîi D., expunând aceste considerente în mod declarativ în decizia adoptată.

În viziunea instanței de recurs, ordonanța de concretizare a învinuirii aduse inculpatului Iscolnîi D. din 20.11.2013, este contrară legii și urma a fi respinsă de către instanța de apel, deoarece modificarea învinuirii în sensul agravării ei la această etapă a procesului judiciar nu este posibilă, deoarece duce la încălcarea dreptului la un proces echitabil al inculpatului.

Instanța de recurs a reiterat, că potrivit practicii judiciare, în cadrul judecării apelului, procurorul nu poate modifica acuzarea în sensul agravării ei, din motiv că aceasta ar leza substanțial dreptul inculpatului la un proces echitabil (învinuirea respectivă nu parcurge triplul grad de jurisdicție, luând în considerare faptul că este formulată în instanța de apel).

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit a constatat, că totalitatea circumstanțelor menționate supra confirmă necesitatea casării deciziei supuse recursului, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează să se țină cont de indicațiile formulate de către instanța de recurs, la examinarea recursului ordinar depus în cauză.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2015, au fost admise din alte motive apelurile declarate, fiind casată sentința și pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Iscolnîi D. în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, a fost încetat, în legătură cu renunțarea acuzatorului de stat la învinuire pe acest capăt de acuzare. Procesul penal în privința lui Iscolnîi D. privind învinuirea adusă în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, a fost încetat în legătură cu existența altor circumstanțe ce exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale. Iscolnîi D. a fost recunoscut vinovat și condamnat: în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în baza art. 335 alin. (1^a) Cod penal (redacția 23.12.2013), la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a exercita anumite activități legate de administrarea societăților comerciale sau administrarea bunurilor materiale pe termen de 3 ani. Conform prevederilor art. 84 Cod penal, prin cumul parțial a pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități legate de administrarea societăților comerciale sau administrarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani. Acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul SRL „Mobvaro-M”, Benderschi V. a fost admisă în principiu, urmând a fi soluționată în ordinea procedurii civile.

9. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că procesul penal în privința lui Iscolnîi D. pe episodul învinuirii în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, urmează a fi încetat, în legătură cu existența altor circumstanțe ce exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale, deoarece la punerea sub învinuire a inculpatului Iscolnîi D. (ordonanța procurorului din 14.12.2011), nu a fost respectată procedura respectivă, ori noua învinuire a fost adusă în cadrul judecării apelului,

fapt prin care inculpatul a fost lipsit de un grad de judecare a cauzei în instanța de fond, pe acest capăt de învinuire.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatului în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a dispus încetarea procesului conform prevederilor art. 53, 275, 285, 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, deoarece acuzatorul de stat a renunțat la susținerea învinuirii pe acest capăt de acuzare.

În rest, instanța de apel a reținut învinuirea adusă inculpatului Iscolnîi D., prin rechizitoriu și a încadrat faptele inculpatului în baza art. 196 alin. (4) și art. 335 alin. (1^a) Cod penal, în redacția Legii nr. 326 din 23.12.2013, menționând în acest sens că, concluziile instanței de fond expuse în sentință și argumentele părții apărării cu privire la nevinovăția inculpatului sunt irelevante, contravin probelor prezentate de partea acuzării și circumstanțelor cauzei.

Instanța de apel a stabilit, că în speță mijloacele folosite pentru săvârșirea infracțiunii de înstrăinare a bunurilor SA „Transcereale”, au fost folosite nu pentru delapidarea averii străine, dar pentru cauzarea pe altă cale a daunelor materiale prin înșelăciune și abuz de încredere, fără scop de însușire.

Cu referire la învinuirea înaintată în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța de apel ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 326 din 23.12.2013, a conchis că faptele vor fi apreciate ca infracțiune comisă conform art. 335 alin. (1^a) Cod penal, în redacția legii menționate, ori sancțiunea legii prevăzute la alin. (3) art. 335 Cod penal, prevede o pedeapsă mai mare și conform art. 10 Cod penal, se va aplica efectul retroactiv al legii penale.

Deliberând asupra pedepsei, instanța de apel a considerat oportun de a-i stabili inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități legate de administrarea societăților comerciale sau a bunurilor materiale, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, instanța a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei inculpatului Iscolnîi D. poate fi atins prin suspendarea condiționată a executării acesteia cu stabilirea unui termen de probă.

Ce ține de acțiunea civilă înaintată de SRL „Mobvaro-M”, reieșind din prevederile art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat, că aceasta urmează a fi admisă în principiu, urmând ca asupra despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă, or pe parcursul anchetei și judecării cauzei reprezentantul SRL „Mobvaro-M”, a înaintat mai multe acțiuni civile prin care a solicitat încasarea diferitor sume ca prejudiciu material, astfel cuantumul sumelor cerute nu corespundeau actului de învinuire, totodată nefiind probat în mod corespunzător.

10. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

10.1 Procuror, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, a invocat:

- instanța de apel reîncadrând acțiunile inculpatului de la art. 191 alin. (5) Cod penal în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, nu a examinat sub toate aspectele probele

administrare în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond și apel în cauza penală și neîntemeiat a emis o decizie de reîncadrare a acțiunilor inculpatului;

- instanța de apel eronat a indicat, precum că acuzarea a renunțat la învinuirea adusă în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, când de fapt aceasta a fost concretizată prin prisma art. 325 Cod de procedură penală;

- argumentul instanței de apel, precum că se impune încetarea procesului penal pentru învinuirea adusă inculpatului Iscolnîi D. în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece acest act de învinuire nu a fost supus unui control jurisdicțional este absolut neîntemeiat, deoarece în cazul din speță învinuirea a fost modificată în sensul completării ei și nu în sensul agravării.

10.2 Reprezentantul SRL „Mobvaro-M”, Benderschi V., invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a lui Iscolnîi D. în baza art. 191 alin. (5), art. 314 alin. (1), art. 335 alin. (3) lit. b) și art. 361 alin. (2) lit. (d) Cod penal, invocând aceleași motive pe care le-a menționat procurorul în recurs.

10.3 Avocatul Lozan O. în numele inculpatului Iscolnîi D., invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului, a invocat că învinuirile aduse inculpatului sunt neîntemeiate, deoarece acuzarea nici la faza de urmărire penală, nici în cadrul cercetării judecătorești nu și-a fundamentat poziția pe careva probe, care într-adevăr ar demonstra intențiile ilicite ale inculpatului.

11. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 iulie 2016, au fost admise recursurile declarate, fiind casată total decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

12. În motivarea soluției, instanța de recurs a indicat, că pentru a încadra acțiunile inculpatului în baza art. 196 Cod penal, instanța de apel urma să invoce care probe confirmă că nu a avut loc însușirea bunurilor SA „Transcereale”, aflate în administrarea subiectului activ (Iscolnîi D.), ci a fructului beneficiului. În decizia atacată nu este o atare motivare, precum că în urma acțiunilor inculpatului, cu referire la bunurile aflate în gestiune, să se confirme existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, care prevede intenția spre folosire temporară a bunurilor, de unde rezultă că prin decizia atacată faptelor săvârșite de inculpat li s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs a menționat că instanța de apel era obligată să verifice vinovăția ori nevinovăția inculpatului, conform învinuirii înaintate în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, însă, prematur a calificat acțiunile acesteia în baza art. 196 alin. (4) Cod penal.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, au fost admise, din alte motive, inclusiv din oficiu apelurile declarate, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iscolnîi D. a fost achitat de învinuirea adusă în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a dovedit existența faptei infracțiunii. Iscolnîi D. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d)

Cod penal, însă din motivul intervenirii termenului de prescripție, procesul penal pe acest capăt de acuzare a fost încetat, totodată a fost recunoscut vinovat și condamnat: în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 9 ani închisoare, iar în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și desfășura activități legate de gestionarea mijloacelor financiare și fixe pe termen de 3 ani. Conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - 9 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și desfășura activități legate de gestionarea mijloacelor financiare și fixe pe un termen de 3 ani. Acțiunea civilă a fost admisă, fiind încasat de la Iscolnîi D. în beneficiul SRL „Mobvaro-M” a sumei de 2.473.010 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

14. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat, că Iscolnîi D., de la data de 06 august 2003 activa în calitate de director al SA „Transcereale”, întreprindere de stat, situată în mun. Chișinău, str. Uzinelor, 4. În virtutea funcției ocupate, fiind persoană cu funcție de răspundere, care gestionează o organizație comercială, în care cota proprietății statului constituie 78,09%, Iscolnîi D. era obligat să se călăuzească în activitatea sa, atât de prevederile normelor legislative, ce reglementează administrarea proprietății statului, cât și a Legii privind societățile pe acțiuni, nr. 1134-XVI din 02 aprilie 1997 și anume art. 69 al legii enunțate, potrivit căreia era abilitat cu anumite drepturi și obligațiuni cu caracter restrictiv în vederea exercitării anumitor funcții organizatorico-economice și administrative de dispoziție.

Astfel, Iscolnîi D., urmărind scopul delapidării averii încredințate în administrarea sa, în perioada anului 2003 a folosit situația de serviciu în interes personal și material, prin ce a cauzat daune în proporții deosebit de mari statului, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice SC „Mobvaro-M” SRL, în circumstanțele:

La 06 august 2003, Iscolnîi D. a emis un act juridic fictiv cu titlul de document oficial și anume ordinul nr. 02, prin care a dispus formarea comisiei pentru aprecierea costului real al fondurilor fixe ale SA „Transcereale”, invocând că, formarea acestei comisii a fost dispusă la ședința consiliului SA „Transcereale” din 07 august 2003, ședință care la momentul formării comisiei de către ultimul, încă nu avuse loc.

Ulterior, comisia, formată în mod ilegal de către Iscolnîi D., sub controlul acestuia, a întocmit actul din 15 august 2011 de estimare a activelor neutilizate în procesul tehnologic al întreprinderii pe care o administra, în care au fost incluse bunuri imobile selectate de către ultimul. Fără a se ține cont de prevederile cap. II, cap. VII-VIII al Indicațiilor metodologice „Privind determinarea valorii estimative a complexului patrimonial al întreprinderii și stabilirea prețului de vânzare a patrimoniului statului”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1056 din 12 noiembrie 1997, în actul în cauză au fost incluse date false privind valoarea a 9 imobile, anume s-a indicat, că valoarea inițială de bilanț (reală) a acestor obiecte este mai mică decât valoarea acestora conform datelor evidenței contabile, la contul 123 „mijloace fixe”, la momentul inventarierii.

În final, fiind în virtutea pct. 51 al Indicațiilor metodologice citate "...conducătorul, care poartă răspunderea materială disciplinară, administrativă și penală pentru înfăptuirea neconformă a inventarierii și pentru inexactitatea datelor privind evaluarea activelor și pasivelor incluse în actele de evaluare a complexului patrimoniului unic a întreprinderii ...", la 15 august 2003, Iscolnîi D. a aprobat și contrasemnat, (atribuind calitatea de document oficial), actul de estimare a activelor neutilizate în procesul tehnologic și pasibile comercializării, document ce conținea date false privind valoarea mijloacelor fixe, de care putea beneficia pentru realizarea intenției îndreptate spre delapidarea patrimoniul statului ce-i era încredințat în administrare.

Astfel, deși valoarea de bilanț a garajului - box (lit. „E”) conform datelor contabile la situația 01 octombrie 2003 constituia 54.736 lei, în actul de estimare, a fost indicată valoarea de bilanț de 18.208 lei, valoarea fiind micșorată cu 36.528 lei.

În mod analogic, valoarea celui de-al doilea garaj-box (lit. „E”) a fost micșorată de la 42.121 lei la 13.100 lei sau cu 29.021 lei mai puțin.

Blocul de boxe (garaje lit. „F”) a fost inclus în actul de estimare cu valoarea de 23.500 lei, cu toate că, potrivit evidenței contabile valoarea acestuia constituia 245.070 lei, adică cu 221.570 lei mai mult.

Valoarea depozitului circulant (lit. „G”) a fost micșorată în act cu 1.801 lei, iar încăperea auxiliară (lit. „C”) a fost inclusă în act la valoarea de 12 048 lei, deși prețul de bilanț al acesteia constituia 38.547 lei (valoarea de bilanț fiind micșorată, astfel, cu 26.499 lei). Ca urmare, valoarea de bilanț a imobilelor menționate a fost micșorată cu 288.920 lei.

Concomitent, au fost falsificate datele din actul de estimare menționat prin subestimarea altor poziții de evidența contabilă. Anume, contrar prevederilor art. 97, (4) din Titlul IV, Cod fiscal, aprobat prin Legea nr. 407-XV din 26.07.2001, prețul inițial de vânzare indicat în actul de estimare menționat era mai mic decât valoarea reziduală de bilanț.

Așa dar, deși încăperile dispeceratului și ale blocului de producere (lit. „D”), conform valorii inițiale de bilanț (reală), luând în considerație uzura, au fost estimate la valoarea reziduală de bilanț de 100.110 lei, prețul inițial de vânzare stabilit de Comisie era de 50.976 lei (TVA inclus).

La estimarea valorii garajelor (lit. „E”) diferența dintre valoarea reziduală de bilanț (reală) și prețul inițial de vânzare a constituit 27.027 lei, a construcției „ghereta comercială” (lit. „M”) diferența a constituit 703 lei, a cabinei stației de alimentare cu combustibil (lit. „N”) diferența a constituit 551 lei. În total pe aceste obiecte au fost stabilite prețuri inițiale de vânzare mai mici decât valoarea reziduală de bilanț în sumă de 85.911 lei.

Deci, Iscolnîi D., obținând în acest mod scopul scontat, exprimat prin diminuarea patrimoniului întreprinderii, fapt ce îi asigură pe viitor, în cadrul înstrăinării acestui patrimoniu posibilitatea de a însuși ilegal (delapida) la prețuri diminuate mijloace fixe încredințate în administrarea lui, folosind situația de serviciu și acționând în continuare contrar prevederilor legale, constituite prin art. 65 alin. (2), lit. b) și art. 82, alin. 1) lit. a) al Legii nr. 1134 din 02.04.1997, Iscolnîi D. nu a prezentat

actul de estimare respectiv la aprobarea consiliului societății, pentru ca acesta să aprobe valoarea de piață a bunurilor ce urmau a fi obiect de înstrăinare în cadrul unei tranzacții de proporții.

Concomitent, pentru realizarea aceluiși interes patrimonial, Iscolnii D. a ignorat cerințele punctelor 47-50 al Indicațiilor metodologice aprobate prin HG nr. 1056 din 12.11.1997, prin care se impunea prezentarea pentru semnare a acestui act unui evaluator independent, licențiat în domeniu, care urma să fie angajat la evaluarea complexului patrimonial unic al întreprinderii.

Deși, în realitate un evaluator independent - compania licențiată în domeniu SRL „Print Imobil”, a fost antrenată pentru evaluarea reală de piață a patrimoniului statului, evaluatorului i-au fost prezentate pentru evaluare doar obiectivele imobile rămase în patrimoniul întreprinderii la 31 decembrie 2003, adică imediat după delapidarea de către Iscolnii D. la data de 30.12.2013 a unei părți esențiale a patrimoniului statului - bunuri imobile ce prezentau pentru el interes comercial.

În atare condiții, Iscolnii D. a organizat și petrecut ședința Consiliului societății, unde a determinat membrii acesteia, să decidă asupra înstrăinării a 7 imobile ale întreprinderii la prețul de piață stabilit de el în mod arbitrar, care a constituit suma de 469.600 lei, astfel evitând obligațiile imperative prevăzute de art. 83 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea privind Societățile pe Acțiuni nr. 1134 din 02.04.1997 și a pct. 7.2 alin. (5) din Statutul SA „Transcereale”, conform cărora decizia privind comercializarea imobilului cu valoarea de piață mai mare de 50 % din activele societății urma a fi adoptată de către adunarea generală a acționarilor.

Aceasta, în realitate, potrivit bilanțului contabil întocmit pentru anul 2003, valoarea totală a activelor societății pentru această perioadă constituia 1.392.775 lei, valoarea de lichidare a imobilului înstrăinat la situația 30 decembrie 2003, potrivit raportului de expertiză judiciară în construcții nr. 1310 din 01.06.2009, constituia suma de 1.044.523 lei, iar valoarea de piață era de 1.392.702 lei.

În așa mod, în cazul realizării imobilului (propus spre comercializare la 30.12.2003), conform valorii de lichidare, coraportul lui valoric față de activele societății constituia 74, 09 % din aceste active, iar la realizarea acestor bunuri imobile, la valoarea de piață, ar fi constituit 99, 99 % din valoarea totală a activelor societății.

În atare împrejurări, Iscolnii D., pentru a-și realiza intenția de delapidare a bunurilor patrimoniale încredințate în gestiunea a obținut de la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare autorizația cu nr.08-04/201/4191 din 09 octombrie 2003, pentru comercializarea mijloacelor fixe neutilizate în procesul tehnologic.

Totodată, Iscolnii D., urmând la comercializarea mijloacelor fixe neutilizate în procesul tehnologic să se conducă de autorizația nr. 08-04/201/4191 din 09 octombrie 2003, procedură obligatorie stabilită prin prevederile pct. pct. 10. 12 și 13 al Regulamentului „Cu privire la modul de comercializare a activelor neutilizate în procesul tehnologic ale întreprinderilor”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 665 din 29.11.1996, a încălcat în mod flagrant, dispozițiile imperative menționate în autorizația Ministerului Agriculturii și Industriei, precum și a Regulamentului aprobat prin HG nr. 665 din 29.11.1996.

Anume, Iscolnîi D., fără a asigura comercializarea activelor în condiții de transparență necesare pentru identificarea cumpărătorilor care ar fi propus la licitații „cu strigare”, „cu reducere”, sau negocieri directe, condiții mai avantajoase sau un preț mai mare decât prețul inițial și mai mult decât atât, subestimând esențial acest preț, acționând în numele societății pe acțiuni, dar contrar intereselor acesteia, la 30 decembrie 2003, a înstrăinat 7 mijloace fixe ale SA „Transereale”, care în urma unor scheme criminale urmau să fie transmise în proprietatea celui din urmă și a lui Tataru P.

Tot el, Iscolnîi D., pentru a evita convocarea adunării generale a SA „Transcereale”, și în vederea voalării faptului că este efectuată o tranzacție de proporții (care urma să se încheie în condițiile prevăzute de art. 82, alin. (2) art. 83 alin. (1) al Legii privind societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02.04.1997, în baza deciziei adunării generale ale acționarilor, urmând a fi aprobate de organul superior de conducere a societății), a încheiat pe parcursul zilei de 30 decembrie 2003, un șir de contracte ilegale, privind vânzarea - cumpărarea imobilelor menționate.

Deși, aparent 7 contracte separate, încheiate cu diferite persoane, în realitate aceste tranzacții au fost efectuate în temeiul aceleiași decizii a consiliului societății din 07 august 2003, deci erau legate reciproc, aveau ca obiect bunuri imobile din același complex de clădiri cu o destinație unică, au fost încheiate pe parcursul unei zile și autentificate la același notar, obiectivele imobile au fost achitate din mijloacele bănești puse la destinația cumpărătorilor și anume de către Iscolnîi D., și persoane afiliate dânsului.

În atare condiții, contractele respective prezentau în realitate acte juridice simulate, realizate fără intenția de a produce efecte juridice față de părțile contractante, ce urmau a voala o intenție comună - însușirea prin delapidare a obiectelor respective, cu o ulterioară transmitere de la persoanele cărora le-au fost vândute fictiv, mijloace fixe, către Iscolnîi D. sau Tataru P., fapt ce urma să fie asigurat prin aceea că, cumpărătorii imobilelor Buza V., Buza S. și Mereuța A. sunt în relații de rudenie cu Tataru P., (nepoți) și în relații de parteneriat comercial cu fiul acestuia Tataru C. (cofondatori ai SRL „Veupsal”).

În așa mod, la 30 decembrie 2003, de către organul executiv al SA „Transcereale” au fost înstrăinate, următoarele imobile:

- la prețul de 99.800 lei, imobilul lit. „C” cu suprafața de 119,6 m.p. și lit. „D” cu suprafața de 112,8 m.p., prin contractul de vânzare - cumpărare încheiat cu Buză V.. Ulterior, imobilul lit. „C.” (inițial cu nr. cadastral 010030204103, ulterior nr. 0100302317) a fost vândut de către acesta Mariei Iscolinaia, prin contractul de vânzare-cumpărare din 26 mai 2004, la prețul de 47.879 lei, iar imobilul lit. „D” (nr. cadastral 010030204103) la 23.12.2004 donat de acesta fratelui său, Buza S., dar practic fiind gestionat de Iscolnîi D.;

- imobilul lit. „F” (nr. cadastral 010030204105), cu suprafața de 457,1 m², conform clauzelor contractul de vânzare - cumpărare încheiat cu SA „Orizont” la 30 decembrie 2003, a fost comercializat la un preț de 270.000 lei.

Tranzacția de vânzare-cumpărare a imobilului cu lit. „F.” (nr. cadastral 010030204105), a fost înregistrată în Registrul bunurilor imobile la 14 ianuarie 2004,

adică anterior datei din 02 februarie 2004 când a fost achitat prin transfer pe contul SA „Transcereale” contravaloarea lui și chiar anterior momentului transmiterii imobilului noului proprietar, eveniment care conform facturii fiscale nr. 0309483, ar fi avut loc la 30 februarie 2004.

Or, confirmarea documentară a faptului transmiterii bunului imobil în baza unui document oficial fals, la o dată ce nu există în calendar, atestă faptul că, transmiterea acestui bun imobil către SA „Orizont” în realitate nu a avut loc, tranzacția respectivă fiind fictivă. În final la 23 decembrie 2006 acest obiectiv imobil, a fost vândut de SA „Orizont” la prețul de 275.000 lei, persoanei căreia bunul imobil era destinat inițial, lui Tataru C.

- imobilele lit. „E” cu suprafața totală de 127,5 m² (nr. cadastral 010030204105), lit. „M” cu suprafața de 22,3 m²(nr. cadastral 010030204109) , lit. „U”, cu suprafața de 74,8 m²(nr. cadastral 010030204108) și lit. „N” cu suprafața de 9,2 m² (nr. cadastral 010030204110), prin contractul de vânzare - cumpărare încheiate cu Șalaru M. la prețul de 99.800 lei, ulterior la 15 octombrie 2004, vândute de către acesta Anastasiei Mereuță. La 14 martie 2005, ultima prin contractul de vânzare-cumpărare a înstrăinat imobilele menționate aceluiași Tataru C. la prețul de 90.000 lei.

În așa mod, conform datelor evidenței contabile a SA „Transcereale”, valoarea totală a imobilelor comercializate, achitată de cumpărători în perioada 31 decembrie 2003 – 31 decembrie 2004, a constituit 469.600 lei.

În atare circumstanțe, Iscolnii D. a încălcat flagrant prevederile art. 76 alin. (1) al Legii privind societățile pe acțiuni nr. 1134 din 02.04.1997, conform cărei „...tranzacțiile societății, inclusiv cele legate de reorganizarea ei, de înființarea întreprinderilor afiliate, se efectuează pornindu-se de la valoarea de piață a bunurilor, achiziționate sau înstrăinate...”.

Aliniatul (3) al aceleiași legi, indică că „pentru determinarea valorii de piață a bunurilor care nu se află în circulație pe piața organizată poate fi antrenată, iar în cazurile prevăzute de prezenta lege, de alte acte legislative s-au de hotărârea adunării generale a acționarilor va fi antrenată o organizație specializată care nu este persoană afiliată a societății.”

Achitând în calitate de impozite și taxe bugetului de stat (trezoreriei centrale) – 213.907,2 lei, din suma încasată de către organul de administrare a SA „Transcereale”, au fost achitate inclusiv 20% TVA din tranzacțiile susmenționate, fapt ce a generat că, cheltuielile întreprinderii să fie mult mai mari decât surplusul propus de cumpărători la prețul inițial de estimare.

Astfel, imobilele cu literele „E”, „M”, „N”, și „U”, cu prețul de vânzare de 99.600 lei, au fost înstrăinate lui Șalaru M. contra sumei de 99.800 lei, atunci când întreprinderea a achitat bugetului de stat pentru înfăptuirea acestei tranzacții 19.960 lei TVA.

Fiind estimată în cadrul raportului de expertiza judiciară în construcții nr. 1310 seria AA nr.002876 din 01.06.2009, valoarea reală a bunurilor imobile respective în condiții legale, s-a stabilit că, valoarea de lichidare a imobilelor nominalizate la situația 30.12.2003 constituia suma de 1.044.523 lei și anume imobilul lit.”C” cu suprafața de 119,6 m² valora 128.958 lei; imobilul lit.”D” cu suprafața de 112,8 m² –

197.587 lei; imobilul lit."T" cu suprafața de 457,1 m² – 508.806 lei; imobilul lit."T" cu suprafața de 127,5 m²- 22 131 lei; imobilul lit."M" cu suprafața de 22,3 m² – 20.856 lei; imobilul lit."U" cu suprafața de 74,8 m² – 59.564 lei; imobilul lit."N" cu suprafața de 9,2 m²- 6.621 lei.

Ca rezultat imobilele SA „Transcereale” au fost realizate la un preț esențial subevaluat chiar valorii de lichidare, adică valorii obținute cu amendamentul vânzări forțate, când vânzătorul este silit să vândă bunul în timp scurt și cu expunerea pe piață a imobilului în condiții inadecvate și în lipsa publicității.

Totodată, conform aceluiași raport valoarea de piață a acelorași imobile adică, valoarea ce urma să fie obținută la vânzarea acestor obiective imobile după un marketing adecvat în cadrul unei tranzacții libere, în care fiecare parte acționa prudent, în cunoștință de cauză, cu rezervă de timp, adică cu respectarea procedurii stabilite prin pct., pct. 10. 12 și 13 al Regulamentului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 665 din 29.11.1996, constituia la momentul vânzării, adică la 30 decembrie 2003 -1.392.702 lei.

Anume imobilul cu lit."C", cu suprafața de 119,6 m.² valora 171.944 lei; imobilul lit."D" cu suprafața de 112,8 m²- 263.450 lei; imobilul lit."F" cu suprafața de 457,1 m.² – 678.409 lei; imobilul lit."E" cu suprafața de 127,5 m²- 162.842 lei; imobilul lit. „M" cu suprafața de 22,3 m² – 27.809 lei; imobilul lit."U" cu suprafața de 74,8 m² – 79.419 lei; iar imobilul lit."N" cu suprafața de 9,2 m² – 8.829 lei.

Deci, urmare a diminuării intenționate, contrar prevederilor art. 65 alin. (2) lit. b), art. 76, art. 82 alin. (1), lit. a) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997, a costului real a imobilelor supuse înstrăinării, valoarea de piață a căroră constituia 1.392.702 lei, precum și a aprobării unor prețuri eronate și ca rezultat comercializarea acestor imobile la un preț diminuat, subestimat la 469.600 lei, interesele patrimoniale ale statului au fost prejudiciate cu 923.102 lei.

La momentul realizării bunurilor imobile, la dispoziția organului executiv al SA „Transcereale” era raportul de evaluare a bunurilor imobile proprietate a statului, rămase în gestiune la data de 30 decembrie 2003, act de estimare efectuat la comanda organului executiv al societății, întru executarea cerințelor cap. VII, punctelor 47-50 al Indicațiilor metodologice, anexă 6 la Hotărârea Guvernului nr. 1056 din 1997, de către evaluatorul licențiat - SRL „Print-Imobil”.

Astfel, de către organizația evaluator la situația din 30.12.2003, prețul minim al încăperilor de producere, pe piața imobilului era evaluat la 1.508 lei pentru 1 m², contra sumei de 482 lei, (TVA inclus) pentru 1 m², obținut în rezultatul tranzacțiilor operate de Iscolnîi D.

Prin comercializarea a 7 imobile cu suprafața totală de 803, 7 m.p. la un preț de 469.000 lei intenționat a fost diminuată valoarea reală de piață a imobilelor cu 923.102 lei.

Așadar, Iscolnîi D. pe parcursul activității, fiind obligat la gestionarea patrimoniului societății, să asigure executarea necondiționată a prevederilor Legii nr. 1134/02.04.1997, „Privind societățile de acțiuni”, acesta de mai multe ori a activat contrar prevederilor acestei legi.

Astfel, conform art. 39 alin. (6) al Legii citate, Iscolnîi D. urma să exercite o astfel de gestionare a patrimoniului încredințat în administrarea lui, care ar fi asigurat menținerea activelor nete a societății la o valoare nu mai mică decât mărimea capitalului social, în caz contrar urmând să informeze de acest fapt adunarea generală a acționarilor, pentru a întreprinde măsuri de vigoare în sensul redresării acestei situații, care conform normei de drept citate impunea reducerea capitalului social, sau chiar dizolvarea societății.

Gestionând activele societății în interese personale, interese ce contravin normei de drept citate, Iscolnîi D., pe parcurs a 4 ani financiari, (2000- 2003, perioada, în care capitalul social constituia constant suma de 1.595.810 lei), a menținut activele societății sub nivelul cerințelor legale, adică la o valoare mai mică decât cea a capitalului social - acești indici constituind 1.055.196 lei pentru anul 2000, 1.539.176 lei pentru anul 2001 și 1.446.594 lei pentru anul 2002, 1.392.775 lei pentru anul 2003 și pentru a voala înstrăinarea ilegală a activelor - obiecte imobiliare incluse în capitalul social, în care cota proprietății private a statului constituia 78, 09 %, a introdus date false în documentele oficiale privind rezultatele activității economice pe perioada anului 2003.

Astfel, continuând să activeze ulterior delapidării bunurilor imobile în calitate de director a SA „Transcereale” până la 15 martie 2004, Iscolnîi D. a contrasemnat raportul financiar privind activitatea întreprinderii SA „Transcereale” pentru anul 2003, prezentat la 25 februarie 2004, organelor fiscale, și nu a reflectat în acest document oficial informația privind realizarea a 7 obiective imobile, patrimoniu public, ca bunuri neutilizate în procesul tehnologic.

Concomitent cu obligația de a asigura autenticitatea și actualizarea datelor din rapoartele financiare, conform Hotărârii Guvernului nr. 379/03.07.96 și Hotărârii Guvernului nr. 1016 din 01.10.1998, în calitatea sa de conducător al întreprinderii, deținător al patrimoniului public, Iscolnîi D., era obligat să prezinte organelor de resort, pentru informarea Departamentului de Privatizare, formularul 2-pp „darea de seamă privind mărimea și circulației proprietății” precum și să prezinte informații generalizatoare privind dispunerea de patrimoniu public și circulația acestuia.

Contrar cadrului legal existent, Iscolnîi D. a eludat prezentarea unei informații veridice în acest sens, ca urmare conducerea posterioară a SA „Transcereale”, cărei i-a fost încredințată gestionarea patrimoniului întreprinderii, proprietăți a statului a inclus în rapoartele financiare pe perioada anilor 2004-2007 date eronate incluse inițial în raportul financiar pentru anul 2003, rezultat al cărui fapt, Departamentul de Privatizare, a înregistrat în Registrul patrimoniului Public informație denaturată privind starea reală a activelor incluse în capitalul social-cotă parte proprietate a statului, inclusiv și a faptului înstrăinării bunurilor neutilizate în procesul tehnologic de către SA „Transcereale”.

La 22 octombrie 2004, prin Decizia Camerei Înregistrării de Stat au fost înregistrate modificări în denumirea SA „Transcereale”, prin schimbarea denumirii complete în Întreprinderea de Transport, Reparații și Agroservicii „Ex-Prod-Trans” SA (reînregistrată cu numărul de stat de identificare (IDNO) 1002600046).

În anul 2008, la Bursa de Valori a Moldovei a fost plasat pachetul de 124.618 acțiuni, proprietate a statului, cu valoarea de 1.246.168 lei, emitent al căror a fost SA „Ex- Prod Trans”, acest pachet fiind asigurat de capitalul social al SA „Transcereale”, în care cota proprietății private constituia suma de 1.595.810 lei, în acest capital, cota/parte a statului constituind 78,1 %.

Subscriși pentru a participa la vânzări reprezentanții SRL „Mobvaro-M” au făcut cunoștință cu dosarul de privatizare și pe parcursul acestei proceduri, reprezentanții Departamentului de Privatizare le-a adus la cunoștință că deținătorul acțiunilor SA „Ex-Prod-Trans”, care gestiona activele societății și capitalul lui social la data vânzării, nu a vândut careva active neutilizate în procesul tehnologic.

Ca urmare, la 16 iunie 2008 acest pachet de acțiuni a fost procurat de către SRL „Mobvaro-M”, care a achitat pentru aceste hârtii de valoare 5.339.881 lei, prețul de vânzare a unei acțiuni fiind 42, 85 lei contra valorii nominale inițiale 10 lei costul unei acțiuni.

La 16 iulie 2008, SRL „Mobvaro-M” a primit adeverința de privatizare în care erau enumerate 15 obiective imobile introduse în capitalul social al întreprinderii, estimate în perioada anului 1995, intenționând să între în posesia lor dar la verificarea integrității bunurilor procurate s-a depistat că, din 10 bunuri imobile de valoare, cu suprafața totală de 1.735, 4 m.², (100%), propuse spre vânzare, la balanța întreprinderii au rămas doar 3, iar 7 obiecte imobiliare, cu suprafața totală de 803,70 m² (46, 31 %) au fost sustrate în urma tranzacțiilor cu caracter fictiv și vădit ilicit, în anul 2003, săvârșite de către ex - directorul SA „Transcereale”, Iscolnîi D.

Verificând integritatea bunurilor procurate, pentru a intra în posesia lor reprezentanții SRL „Mobvaro-M” au constatat că, 7 imobile sunt deja vândute și ca urmare prețul acestor hârtii de valoare s-a dovedit a fi devalorizat în urma tranzacțiilor ilegale efectuate în anul 2003, SRL „Mobvaro-M” fiind prejudiciată direct proporțional costului bunurilor subevaluate și delapidate de către Iscolnîi D., având în vedere valoarea lor de piață la momentul procurării de către SRL „Mobvaro-M”.

Deci, SRL „Mobvaro-M” a procurat și achitat pachetul de acțiuni - cota statului, în cadrul acestei acțiuni statul urmând, în calitate de vânzător, să asigure predarea integrală către cumpărător a activelor ce asigurau valoarea acțiunilor inclusiv a celor 10 bunuri imobile.

Ca rezultat al acțiunilor ilegale a lui Iscolnîi D. la gestionarea patrimoniului statului, instituțiile statului au scos la vânzare și au vândut contrar prevederilor art. 763 Cod civil, un lot de bunuri cu vicii materiale, fără a asigura repunerea cumpărătorului în drepturile patrimoniale lezate.

Deci, la 16 iunie 2008, SRL „Mobvaro-M” a devenit proprietarul pachetului de acțiuni în valoare totală de 5.339.881, 30 lei în care suprafața activelor - obiective imobile ce asigurau contravaloarea acțiunilor, scoase la vânzare (conform evaluării Agenției imobiliare „Print-Imobil” pentru 30.12.2003 și 01.09.2004), constituia 1.735, 4 m², în cadrul tranzacției la Bursa de Valori, contravaloarea 1 m² procurat de SRL „Mobvaro-M”, a constituit 3.077, 03 lei.

Respectiv ca rezultat al delapidării de către Iscolnîi D. a 7 bunuri imobile cu suprafața totală de 803, 70 m² valoarea cărora a fost apreciată la Bursa de Valori la prețul de 2.473.010 lei, „Mobvaro-M” SRL a fost prejudiciată în urma acțiunilor ilegale a lui Iscolnîi D. în cuantumul sumei indicate.

Așadar, Iscolnîi D., fiind director al SA „Transcereale”, pe parcursul anilor 2003-2004 a gestionat o întreprindere în care cota proprietății statului constituie 78, 09 %, și în virtutea funcției ocupate, era obligat în activitatea să se călăuzească atât de prevederile normelor legislative ce reglementează administrarea proprietății statului, cât și al Legii privind societățile pe acțiuni, nr. 1134 - XVI din 02.04.1997, expusă prin art. 69 al acestei Legi, fiind abilitat cu anumite drepturi și obligațiuni cu caracter restrictiv în vederea exercitării anumitor funcții organizatorico-economice și administrative de dispoziție la administrarea patrimoniului încredințat în gestionarea lui.

Urmărind scopul delapidării averii străine, încredințate în administrarea lui, în perioada anului 2003, Iscolnîi D., intenționat folosind situația de serviciu, în interes material și personal, a gestionat patrimoniul statului, contrar prevederilor legale și ca rezultat intenționat, a diminuat cu 923.102 lei, prețul imobilelor SA „Transcereale” destinate vânzării, cauzând daune în proporții deosebit de mari statului, acțiuni ulterior soldate cu urmări grave și pentru drepturile și interesele ocrotite de lege ale persoanei juridice SRL „Mobvaro-M”, întreprindere, care în urma acestor acțiuni a fost prejudiciată în valoare de 2.473 .010 lei.

Iscolnîi D., în aceeași perioadă de timp, a emis, confecționat și folosit mai multe documente oficiale false în următoarele împrejurări:

La data de 06 august 2013, a emis ordinul nr. 02, în care a înscris date false, privind formarea în baza deciziei consiliului SA „Transcereale” a comisiei pentru aprecierea costului real al fondurilor fixe ale SA „Transcereale”, dar în realitate o astfel de ședință a consiliului SA „Transcereale” la acel moment încă nu a avut loc, fiind anticipată de ordinul respectiv.

La data de 15 august 2003, Iscolnîi D. a contrasemnat, aprobat și ulterior folosit actul de estimare a activelor neutilizate în procesul tehnologic de către SA „Transcereale” și pasibile comercializării - un document ce conținea date false, prin care intenționat a fost subestimată valoarea mijloacelor fixe, astfel atribuind-i calitatea de document oficial.

Tot el, pe parcursul zilei de 30 decembrie 2003, a încheiat din numele întreprinderii administrate, 7 contracte de vânzare-cumpărare a imobilelor menționate, care aveau un caracter fictiv, realizate fără intenția de a produce efecte juridice față de părțile contractante, ce urmau a voala o intenție comună cumpărătorii au achitat obiectivele imobile din mijloacele bănești puse la dispoziția lor de către Iscolnîi D. și persoane afiliate lui, fără ca ambele părți contractante să aibă intenția să execute clauzele acestor contracte.

Ulterior în cadrul realizării obligațiilor pe aceste contracte, pentru a atesta transmiterea obiectivului imobil lit. „F” în posesia noului proprietar SA „Orizont”, Iscolnîi D. a eliberat factura fiscală nr. 0309483 - document oficial fals semnat de acesta, la data de 30 februarie 2004, ce atestă faptul că, transmiterea acestui bun

imobil către SA "Orizont", în realitate nu avut loc și tranzacția respectivă este evident fictivă.

În perioada ulterioară delapidării bunurilor statului la 25 februarie 2004, Iscolnîi D. a contrasemnat raportul financiar privind activitatea întreprinderii SA „Transcereale” pentru anul 2003, prezentat la 25.02.2004, organelor fiscale, a falsificat acest document oficial și nu a reflectat în el informație privind realizarea a 7 obiective imobile, patrimoniu public, ca bunuri neutilizate în procesul tehnologic.

Așa dar, Iscolnîi D., fiind persoană cu funcție de răspundere, care gestiona o organizație comercială, intenționat a confecționat și folosit, în mod repetat, documente oficiale false, care i-au acordat drepturi în vederea subevaluării și a gestionării voluntare a patrimoniului încredințat lui, soldate cu daune în proporții mari intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice.

Tot, Iscolnîi D., fiind în exercițiul funcției de director al SA „Transcereale”, folosind situația de serviciu, la 15 august 2003 cu scopul ulterioarei delapidări, a diminuat cu 923.102 lei, prețul de piață a bunurilor imobile a SA „Trancereale”, ce urmau a fi supuse înstrăinării și ulterior la 30 decembrie 2003 prin înstrăinarea bunurilor a însușit ilegal, prin delapidare, bunurile SA „Transcereale”, patrimoniu a statului încredințat în administrare lui, în valoare de 1.392.702 lei, astfel cauzând statului daune în proporții deosebit de mari, iar ca urmare a procurării la 16 iunie 2008 de către SC „Mobvaro-M” SRL a pachetului de acțiuni a statului, a prejudiciat interesele patrimoniale a persoanei juridice menționate cu 2.473.010 lei.

Astfel, acțiunile lui Iscolnîi D. conțin elementele infracțiunilor și urmează a fi încadrate în temeiul art. 191 alin. (5), art. 361 alin. (2) lit. d) și art. 335 alin. (1¹) Cod penal.

Referitor la învinuirea lui Iscolnîi D. în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a stabilit, că latura obiectivă a infracțiunii enunțate se caracterizează prin acțiuni concrete, acțiuni de însușire ilegală (sustragere) – delapidarea averii străine, astfel Iscolnîi D. gestionând o organizație comercială și a bunurilor SA „Transcereale”, prin folosirea intenționată a situației de serviciu, în interes material, a însușit ilegal bunurile acesteia, în proporții deosebit de mari, cauzând daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice SRL „Mobvaro-M” și statului. Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, astfel Iscolnîi D. activând în calitate de director al SA „Transcereale”, fiind persoană care gestionează o organizație comercială, în scopul însușirii ilegale a bunurilor acesteia încredințate în administrarea lui, în perioada anului 2003 a folosit situația de serviciu în interes material, la înstrăinarea mijloacelor fixe ce aparțineau cu drept de proprietate societății, prin ce a cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice SRL „Mobvaro-M”.

Ce ține de învinuirea lui Iscolnîi D. în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, instanța de apel a constatat că, acțiunile ultimului urmează a fi încadrate în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, deoarece potrivit Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, art. 335 Cod

penal este completat cu alineatul (1/1), care cuprinde componenta de infracțiune prevăzută la alin. (3) lit. b) din acest articol, astfel instanța de apel a aplicat anume prevederile legale prevăzute la art. 335 alin. (1¹) Cod penal în privința inculpatului, ca fiind mai favorabile situației acestuia.

În viziunea instanței de apel, în speța deferită spre examinare s-a constatat cu certitudine, că Iscolnîi D. fiind persoană care gestionează o organizație comercială, prin acțiunile sale intenționate, manifestate prin folosirea intenționată a situației de serviciu, în interes material, a cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice SRL „Mobvaro-M”.

Analizând circumstanțele speței și cele expuse supra, instanța de apel a reținut că în acțiunile lui Iscolnîi D. se regăsesc toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1¹) Cod penal, iar versiunea apărării potrivit căreia inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată, reprezintă doar o strategie de eschivare a inculpatului de la răspundere penală.

Referitor la învinuirea lui Iscolnîi D. în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a stabilit, că Iscolnîi D. fiind persoană cu funcție de răspundere care gestionează o organizație comercială, având drepturi și obligațiuni în vederea exercitării funcțiilor administrative de dispoziție și organizatorico economice, urmărind scopul său criminal, a confecționat, deținut și folosit documente oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații, acțiuni ce s-au soldat cu cauzarea de daune în proporții mari.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Iscolnîi D., precum că vânzarea - cumpărarea imobilelor SA „Transcereale” au fost efectuate în modul prevăzut de lege și că nu a fost cauzat careva prejudiciu statului, fiind făcute cu scopul de a evita răspunderea și pedeapsa penală, iar în cazul în care nu ar fi fost cauzat prejudiciul, în evidența contabilă a SA „Transcereale” ar fi fost indicate toate tranzacțiile de înstrăinare a bunurilor și respectiv, situația reală a stării financiare a întreprinderii, însă aceasta nu s-a realizat din motiv, că directorul SA „Transcereale”, Iscolnîi D. a tănuit starea economico-financiară reală, indicând în darea de seamă din februarie 2004, date eronate privind aflarea la contul SA „Transcereale”, inclusiv a imobilelor, care, în realitate, fuseseră înstrăinate ilegal la data de 30 decembrie 2003.

Interesul material și personal al inculpatului Iscolnîi D. în comiterea abuzului de serviciu și a însușirii bunurilor statului a fost demonstrat prin modalitatea de sustragere – indicarea că, valoarea inițială de bilanț(reală) a imobilelor este mai mica decât valoarea reală a acestora, ignorarea de către Iscolnîi D. a Indicațiilor metodologice „Privind determinarea valorii estimative a complexului patrimonial al întreprinderii și stabilirea prețului de vânzare a patrimoniului statului”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1056 din 12.11.1997, a prevederilor art. 65 alin. (2) lit. b) și art. 82 alin. (1), lit. a), art. 83 alin. (1) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, neprezentând actul de estimare a bunurilor la aprobarea consiliului societății, pentru ca acesta să aprobe valoarea de piață a bunurilor ce urmau a fi obiect de înstrăinare în cadrul unei tranzacții de proporții, contrar prevederilor legale prevăzute de art. 65 alin. (2) lit. b) și art. 82 alin. (1) lit. a) din

Legea nr. 1134 din 02.04.1997, Iscolnîi D. nu a prezentat actul de estimare respectiv la aprobarea consiliului societății, nu a convocat Adunarea generală a SA „Transcereale”, pentru ca acestea să aprobe valoarea de piață a bunurilor ce urmau a fi obiect de înstrăinare în cadrul unei tranzacții de proporții, dar a dispus încheierea a 7 contracte separate cu diferite persoane, pe parcursul unei zile din an și autentificate la același notar, ca mai apoi obiectivele imobile să fie achitate din mijloacele bănești puse la destinația cumpărătorilor de către Iscolnîi D. și persoane afiliate dânsului, cu ulterioara transmitere a imobilelor în proprietatea lui Iscolnîi Dumitru, Maria Iscolinaia, Tataru Petru și rudelor sale.

Astfel, faptul că inculpatul a comis infracțiunea în anul 2003, prejudiciind bunurile statului, dar neavând la acel moment relații juridice cu SRL „Mobvaro-M” nu demonstrează lipsa vinovăției lui Iscolnîi D. în cauzarea prejudiciului SRL „Mobvaro-M”, deoarece însușirea ilegală a bunurilor, tănuirea de către inculpat a situației reale financiare din SA „Transcereale” în anul 2003-2004 a condus ulterior, în anul 2008, la includerea în lista mijloacelor fixe dispuse spre privatizare a imobilelor, care fuseseră înstrăinate de către inculpat încă în anul 2003, dar valoarea cărora a fost achitată de SRL „Mobvaro-M” ca obiecte dispuse spre privatizare.

Astfel, probatorul administrat demonstrează indubitabil legătura causală dintre acțiunile ilegale ale inculpatului comise în anul 2003 și consecințele juridice survenite după intrarea, câștigătorului licitației SC „Mobvaro-M” SRL, în drepturi.

Instanța de apel, examinând probatoriului acumulat în cauza deferită spre examinare, a considerat oportun de a libera de răspunderea penală cu încetarea procesului în privința lui Iscolnîi D. pe capătul de acuzare în temeiul art. 361 alin. (2) lit. d) Codul penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Totodată, instanța de apel a mai reținut și faptul, că în legătură cu aceea că acuzarea prin ordonanța din 20 noiembrie 2013 a exclus art. 314 Cod penal din întregul volum al învinuirii aduse lui Iscolnîi D., ultimul urmează a fi achitat pe acest capăt de acuzare.

Astfel având în vedere că, inculpatul se face vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5), art. 335 alin. (1¹) Cod penal, instanța de apel a stabilit, că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința ultimului nu poate fi atins decât prin stabilirea pedepsei în limita prevăzută de sancțiunile articolelor menționate, sub formă de închisoare.

Totodată, instanța de apel a indicat, că din contul inculpatului urmează a fi încasat în contul SC „Mobvaro-M” SRL, prejudiciul material cauzat prin infracțiune în valoare totală de 2.473010 lei, suma care a fost probată.

15. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Lozan O. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- în speța, Iscolnîi D. este învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și 335 alin. (1¹) Cod penal;

- au fost interpretate greșit faptele, probele și declarațiile martorilor în defavoarea inculpatului, s-a dat o apreciere neîntemeiată înscrisurilor anexate la dosar, astfel s-a comis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția;
- în motivarea deciziei la capitolul probe ce demonstrează vina inculpatului, instanța de apel a reținut declarațiile inculpatului care din prima zi s-a declarat nevinovat și declarațiile martorilor Timofei S. și Lipcan V., ce relevă faptul că tranzacțiile nu au fost încheiate fără a avea scopul producerii de efecte juridice;
- Iscolnîi D. a fost condamnat în lipsa constatării existenței infracțiunii;
- instanța de apel recurgând la transcrierea textelor deciziilor precedente și a manualelor, denotă lipsa de pregătire a completului pentru examinarea cauzei penale;
- calificarea acțiunilor inculpatului conform art. 191 alin. (5) Cod penal paralel cu art. 335 alin. (1¹) Cod penal, nu trebuia să fie admisă nici de procuror și nici de instanța de apel, deoarece prevederile art. 335 alin. (1¹) Cod penal dublează în cazul dat art. 191 alin. (5) Cod penal, ambele infracțiuni având calificative similare;
- în ceea ce privește învinuirile aduse în comiterea infracțiunii de abuz de serviciu, prevăzută de art. 335 alin. (1¹) Cod penal, a menționat că învinuirea nu a prezentat careva probe care să demonstreze vinovăția lui Iscolnîi D., ce atribuții cu caracter normativ au fost încălcate de acesta, mai mult, dacă acțiunile acestuia intra în sfera atribuțiilor sale de serviciu, or toate acțiunile acestuia au fost îndreptate strict pentru a stinge datoriile față de stat;
- pentru a determina abuzul de serviciu se cere stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită a inculpatului și urmările prejudiciabile, la fel cum se cere demonstrat interesul material sau personal, astfel s-a menționat anterior că tranzacțiile efectuate de Iscolnîi D. au fost transparente, concordate cu adunarea Consiliului întreprinderii și cu Ministerul Agriculturii. În acest sens, având autorizație de a înstrăina bunurile companiei, inculpatul nu poate fi învinuit de abuz de serviciu;
- anterior venirii inculpatului la conducerea companiei, bunurile în cauză au fost evaluate de către fostul administrator, astfel acestea au fost înstrăinate la prețul la care au fost evaluate, poate chiar mai mare, în confirmarea poziției date vine și controlul tematic efectuat de CCCEC care nu a dezvăluit careva încălcări comise de inculpat în cadrul conducerii întreprinderii;
- SRL „Mobvaro-M” nu era acționar la SC „Ex-Prod-Trans” la momentul tranzacțiilor, iar o hotărâre judecătorească irevocabilă a stabilit lipsa căruiva prejudiciu material cauzat SRL „Mobvaro-M”, astfel acuzarea nu a demonstrat care anume drepturi i-au fost încălcate SRL „Mobvaro-M” și în ce consta prejudiciul;
- latura obiectivă a infracțiunii de abuz de serviciu consta în acțiunea sau inacțiunea ce contravine intereselor publice sau drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice sau juridice. Din materialele cauzei rezultă fără dubii că toate contractele încheiate de Iscolnîi D., decizia Consiliului SA „Transcereale”, ordinul Ministerului Agriculturii sunt valabile, nu au fost anulate și nu generează careva prejudicii statului;

- acuzarea urma sa probeze care drepturi și obligații au fost încălcate la caz în procesul conducerii SA „Transcereale”, iar infracțiunea prevăzută la art. 335 alin. (1¹) Cod penal este una materială, iar în sarcina acuzării revenea determinarea cărei persoane fizice sau juridice i-au fost cauzate prejudicii, însă acest moment nu a fost indicat;

- acțiunile lui Iscolnîi D. nu se integrează în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, or acesta nu a prejudiciat nici propria companie, nici SRL „Mobvaro-M”, care de facto nici nu e victimă, nu a acționat în interesele proprii, dar în interesele companiei pe care o conducea și nici urmări grave nu există;

- instanța de apel, la baza deciziei de condamnare a pus probele și înscrisurile pe care instanța de fond le-a pus la baza sentinței de achitare, iar alte noi probe sau circumstanțe nu au fost administrate în instanța de apel.

În drept, recurentul și-a întemeiat recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

16. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, asupra recursului declarat a depus referință reprezentantul SRL „Mobvaro-M”, Benderschi V., prin care solicită respingerea acestuia, deoarece decizia instanței de apel este argumentată și legală, astfel depozițiile martorilor în coroborare cu actele juridice, confirmă faptul că într-adevăr contractele de vânzare cumpărare au fost încheiate fără a avea scopul producerii raporturilor juridice.

17. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocat se reține, că aceasta invocă ca temei de drept pct. 6), 8) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, rejudecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a

probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Iscolnii D. în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 335 alin. (1¹), 191 alin. (5), 361 alin. (2) lit. d) Cod penal și de achitare de învinuirea adusă în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a dovedit existența faptei infracțiunii.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept. Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului, precum că instanța de apel a dat o apreciere injustă înscrisurilor anexate la dosar.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că Iscolnii D., este vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 335 alin. (1¹), 191 alin. (5), 361 alin. (2) lit. d) Cod penal și că nu s-a dovedit existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal, în acțiunile lui Iscolnii D., din care motiv a fost achitat, iar partea descriptivă a deciziei cuprinde, în conformitate cu prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii (f.d. 56-66 v. XI)

Cu referire la argumentul invocat de recurent, precum că instanța de apel, la baza deciziei de condamnare a pus probele și înscrisurile pe care instanța de fond le-a pus la baza sentinței de achitare, alte noi probe sau circumstanțe nu au fost administrate în instanța de apel, iar acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare era obligat să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată probe în susținerea acuzării înaintate, Colegiul penal îl respinge ca fiind declarativ.

Astfel, în conformitate cu art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. **Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie**, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Instanța de recurs constată, că în ședința instanței de apel a fost audiat inculpatul (f.d. 1-4 v. XI), totodată la solicitarea procurorului au fost audiați reprezentantul părții vătămate SRL „Mobvaro-M”, Benderschi V., martorii Știubei B. (f.d. 166-167 v. X), Buza S. (f.d. 168 v. X), Buza V. (f.d. 169-170 v. X), Lipcan V. (f.d. 194-195 v. X), Timofei

S. (f.d. 196 v. X), Șalaru M. (f.d. 229-230 v. X), Benderschi V. (f.d. 237-238 v. X), totodată au fost cercetate materialele cauzei (f.d. 199-205). Reieșind din cele expuse, Colegiul penal atestă că la baza deciziei de condamnare, instanța de apel a pus declarațiile acuzatorii a reprezentantului părții vătămate și a martorilor sus menționați, care au fost audiați pe viu în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, astfel decizia instanței de apel corespunde prevederilor legale și nu au fost încălcate careva drepturi ale inculpatului.

Referitor la motivele de critică din recursul declarat, precum că instanța de apel a recurs la transcrierea textelor integrale a deciziilor precedente și a manualelor, Colegiul lărgit menționează că instanța de apel investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării recercetării judecătorești, just a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat, făcând analiza elementelor infracțiunilor incriminate lui Iscolnîi D. în prezenta speță, în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate, corect a constatat că Iscolnîi D., este vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 335 alin. (1¹), 191 alin. (5), 361 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs reține, că recurentul în argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocă faptul că învinuirea nu a prezentat careva probe ce ar demonstra vinovăția lui Iscolnîi D. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1¹) Cod penal.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1¹) Cod penal.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că acuzarea nu a prezentat probe ce ar demonstra vinovăția lui Iscolnîi D. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1¹) Cod penal, deoarece instanța de apel a analizat minuțios acest aspecte și s-a expus argumentat în privința lui.

Astfel, potrivit teoriei penale, latura obiectivă a infracțiunii de abuz de serviciu a infracțiunii în cauză include următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea sau inacțiunea de folosire a situației de serviciu sau a bunurilor organizației; 2) urmările prejudiciabile, și anume - daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile. De asemenea, este de menționat și acel fapt că infracțiunea

de abuz de serviciu, este o infracțiune materială, ce se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Latura subiectivă a infracțiunii menționate, se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. Motivul infracțiunii examinate are un caracter special, acesta se exprimă în: 1) interesul material; 2) alte interese personale; 3) interesul terților, direct ori indirect.

Astfel, instanța de recurs atestă faptul, că Iscolnii D. fiind persoană care gestionează o organizație comercială, prin acțiunile sale intenționate, manifestate prin folosirea intenționată a situației de serviciu în interes material, a cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice SRL „Mobvaro-M”, fapt ce se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- ordinul nr. 2 din 06 august 2003, semnat de directorul SA „Transcereale”, Iscolnii D, potrivit căruia conform dispoziției consiliului societății, s-a dispus crearea unei comisii pentru aprecierea costului real al fondurilor fixe ale întreprinderii și tot prin acest ordin, comisia a decis pregătirea tuturor actelor în vederea înaintării către Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, Departamentului privatizare și Administrare a proprietății de Stat, cu scopul acordării autorizației la comercializarea fondurilor fixe;

- actul de estimare a activelor neutilizate în procesul tehnologic a societății „Transcereale” din 15.08.2003, aprobat și contrasemnat de Iscolnii D., în care s-a indicat că valoare inițială de bilanț a acestor obiecte este mai mică decât valoarea acestora, conform datelor evidenței contabile la contul 123 „mijloace fixe”, la momentul inventarierii;

- autorizația nr. 08-04/201/4191 din 09 octombrie 2003, eliberată directorului SA „Transcereale”, eliberată de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, în care este menționat faptul că, aceste active pot fi comercializate contra mijloacelor bănești prin negocieri directe, dacă pentru aceste active până la publicarea comunicatului informativ a fost propus un preț mai mare decât prețul inițial și condiții mai avantajoase, condiții prevăzute de pct. 13 al Regulamentului cu privire la modul de comercializare a activelor neutilizate în procesul tehnologic al întreprinderilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 665 din 29.11.1996;

- contractele de vânzare - cumpărare din 30.12.2003, 15.10.2004, 26.05.2004, prin care au fost vândute garajul lit. „C”, la suma de 47.879 lei și blocul de producere lit. „D”, la suma de 50.976 lei;

- contractul de vânzare-cumpărare nr. 4472 din 30.12.2003, prin care SA „Transcereale” în persoana directorului Iscolnii D. și cumpărătorul SA „Orizont” în persoana directorului Lipcan V., a fost înstrăinat garajul cu litera „S” suprafața totală 457,1 m² la prețul de 270.000 lei. Prețul de inventariere a acestui imobil la acel moment era de 267.164 lei;

- contractul de vânzare-cumpărare nr. 4530 din 30.12.2006, prin care SA „Orizont” în persoana lui Lipcan V. vinde lui Tataru C. garajul cu litera „F” la prețul de 275.791 lei;

- contractul de vânzare-cumpărare din 30.12.2003, prin care SA „Transcereale” în persoana lui Iscolnîi D. vinde lui Șalaru M. următoarele imobile: garajul cu litera „E”, dispeceratul cu litera „L”, depozit cu litera „U” și punctele de trecere cu litera „N” la prețul de 99.880 lei;

- contractul de vânzare-cumpărare din 15.10.2004, prin care Șalaru M. vinde imobilul cumpărat prin contractul de vânzare-cumpărare din 30.12.2003, lui Mereuță A. la prețul de 90.000 lei;

- contractul de vânzare-cumpărare din 14.03.2005, prin care Mereuță A. vinde aceste imobile lui Tataru C., care au fost cumpărate de la Șalaru M.;

- darea de seamă fiscală a societății „Transcereale” pe perioada trimestrului IV a anului 2003, semnat de către Iscolnîi D., darea de seamă fiscală inclusă cu fondurile fixe pe perioada 01 ianuarie - 31 decembrie 2003;

- rapoartele financiare pe trimestrul II al anului 2004 și pentru anul 2007, în care sunt indicate fondurile fixe care deja erau vândute în anul 2003;

- raportul de expertiză nr. 1310 din 01 iunie 2009, prin care este stabilit că bunurile aflate în litigiu pe cauza dată au fost înstrăinate la un preț mai mic decât cel de piață, la situația efectuării tranzacției de vânzare, astfel valoarea de lichidare a imobilelor, situate pe adresa mun. Chișinău str. Uzinelor 4/1, la data de 30.12.2003 constituie 1.044.523 lei;

- actul reviziei tematice a activității economico-financiare executat la SA „Ex-Prod-Trans”, fosta denumire SA „Transcereale”, din 03.07.2009, prin care au fost stabilite încălcări la înstrăinarea imobilelor aflate în litigiu pe cauza dată;

- declarațiile reprezentantului părții vătămate SRL „Mobvaro-M”, Benderschi V., care a comunicat că în urma desfășurării licitației și încheierii contractului de vânzare-cumpărare, SRL „Mobvaro-M”, a devenit proprietar al acțiunilor, emitent al cărora este SA „Ex-Prod-Trans”, fosta denumire SA „Transcereale”, care avea la balanță bunuri imobile și un teren aferent cu suprafața de 0.73 ha. Prezentându-se la întreprindere, după primirea autorizației a fost anunțat de către Iscolnîi D., că o parte din întreprindere îi aparține cu drept de proprietate, iar altă parte îi aparține cu drept de proprietate lui Tataru C., care avea calitatea de administrator, ambii având tangențe cu SA „Ex-Prod-Trans”. Ulterior a constatat că majoritatea bunurilor care au fost incluse în lista mijloacelor fixe ce aparțin SA „Ex-Prod-Trans”, prezentate la licitație, au fost înstrăinate de către Iscolnîi D. unor persoane terțe la 30.12.2003, deși în evidența contabilă careva acte justificative referitoare la tranzacțiile săvârșite la societate lipsesc, fapt care creează dubii referitor la legalitatea vânzării mijloacelor fixe;

- declarațiile martorului Cociug M., conform căruia în anul 2008, în urma desfășurării licitației la Bursa de Valori a Moldovei, SRL „Mobvaro-M” a devenit proprietar majoritar a pachetului de acțiuni, emitent al cărora este SA „Ex-Prod-Trans”, însă SRL „Mobvar-M” s-a confruntat cu impedimente în gestionarea bunurilor procurate la licitație, deoarece majoritatea bunurilor imobile care au fost incluse în lista mijloacelor fixe prezentate la licitație, de facto aparțineau cu drept de proprietate altor persoane;

- declarațiile martorilor Lipcan V. și Șalaru M., care au declarat că în cadrul negocierilor cu Iscolnîi D., au convenit să procure bunuri imobile ce aparțineau SA „Transcereale”, astfel au încheiat cu societatea în cauză, în persoana directorului Iscolnîi D. contracte de vânzare-cumpărare, însă după o perioadă au hotărât să vândă imobilele și s-au adresat către Iscolnîi D. cu propunerea de a le cumpăra, însă ultimul le-a propus ca cumpărători pe Mereuță A. și d-l Buză.

- declarațiile martorului Buză V., care a menționat că Iscolnîi D. l-a anunțat, că se vând 2 încăperi ce aparțin SA „Transcereale”, un imobil l-a donat fratelui, iar pentru al doilea imobil nu-i ajungea bani și s-a adresat la Iscolnîi D., care a vorbit cu sora sa din Germania pe nume Tatiana, care i-a împrumutat bani, însă datoria nu a restituit-o și bunul a fost înregistrat pe numele mamei lui Iscolnîi D.

Astfel, Colegiul penal reține că probele prezentate de acuzare în cadrul ședințelor de judecată confirmă vinovăția lui Iscolnîi D. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1¹) Cod penal.

Cu referire la critica recurentului, precum că învinuirea nu a indicat care atribuții de serviciu au fost încălcate de Iscolnîi D. și dacă acțiunile acestuia intră în sfera atribuțiilor sale de serviciu, Colegiul penal reține că instanța de apel s-a expus motivat asupra acestui aspect, precum că Iscolnîi D. a ignorat Indicațiile metodologice „Privind determinarea valorii estimative a complexului patrimonial al întreprinderii și stabilirea prețului de vânzare a patrimoniului statului”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1056 din 12.11.1997, a prevederilor art. 65 alin. (2) lit. b) și art. 82 alin. (1) lit. a), art. 83 alin. (1) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, neprezentând actul de estimare a bunurilor la aprobarea consiliului societății, pentru ca acesta să aprobe valoarea de piață a bunurilor ce urmau a fi obiect de înstrăinare în cadrul unei tranzacții de proporții, contrar prevederilor legale prevăzute de art. 65 alin. (2) lit. b) și art. 82 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1134 din 02.04.1997, Iscolnîi D. nu a prezentat actul de estimare respectiv la aprobarea consiliului societății, nu a convocat Adunarea generală a SA „Transcereale”, pentru ca acestea să aprobe valoarea de piață a bunurilor ce urmau a fi obiect de înstrăinare în cadrul unei tranzacții de proporții, dar a dispus încheierea a 7 contracte separate cu diferite persoane, pe parcursul unei zile din an și autentificate la același notar, ca mai apoi aceste imobile să fie achitate din mijloacele bănești puse la destinația cumpărătorilor de către Iscolnîi D. și persoane afiliate dânsului cu ulterioara transmitere a acestora în proprietatea lui Iscolnîi D., Iscolinaia M., Tataru P., etc.

Nu este întemeiată nici critica recurentului, precum că SRL „Mobvaro-M” nu era acționar la SC „Ex-Prod-Trans” la momentul tranzacțiilor, iar o hotărâre judecătorească irevocabilă a stabilit lipsa căruiva prejudiciu material cauzat SRL „Mobvaro-M”, astfel acuzarea nu a demonstrat care anume drepturi i-au fost încălcate SRL „Mobvaro-M” și în ce consta prejudiciul.

Colegiul penal lărgit, reține că faptul comiterii infracțiunii de către Iscolnîi D. în calitate de director al SA „Transcereale” în anul 2003, prejudiciind bunurile statului, dar neavând la acel moment relații juridice cu SRL „Mobvaro-M”, nu demonstrează lipsa vinovăției acestuia în cauzarea prejudiciului SRL „Mobvaro-M”, deoarece

însușirea ilegală a bunurilor, tăinuirea de către inculpat a situației reale financiare din cadrul SA „Transcereale” în anul 2003-2004 a condus ulterior, în anul 2008, la includerea în lista mijloacelor fixe dispuse spre privatizare, a imobilelor care fuseseră înstrăinate de către inculpat încă în anul 2003, iar valoarea cărora a fost achitată de SRL „Mobvaro-M”, în urma procurării și achitării pachetului de acțiuni, cota statului, ca obiecte dispuse spre privatizare.

Astfel, probatoriul administrat demonstrează legătura cauzală dintre acțiunile ilegale ale inculpatului comise în anul 2003 și consecințele juridice survenite după intrarea, câștigătorului licitației SRL „Mobvaro-M”, în drepturi, căruia i s-a adus un prejudiciu în valoare de 2.473.010 lei, din care considerent, instanța de recurs respinge și critica recurentului precum că pentru a determina abuzul de serviciu se cere stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită a inculpatului și urmările prejudiciabile, la fel cum se cere demonstrat interesul material sau personal.

Ce ține de argumentul avocatului, precum că anterior venirii inculpatului la conducerea companiei, bunurile în cauză au fost evaluate de către fostul administrator, astfel acestea au fost înstrăinate la prețul la care au fost evaluate, poate chiar mai mare, în confirmarea poziției date vine și controlul tematic efectuat de CCCEC, care nu a dezvăluit careva încălcări comise de inculpat, instanța de recurs reține, că contrar normelor sus-menționate, Iscolnîi D. nu a prezentat actul de estimare a activelor neutilizate în procesul tehnologic a societății „Transcereale” din 15.08.2003, contrasemnat de Iscolnîi D. la aprobarea consiliului societății, nu a convocat Adunarea generală a SA „Transcereale”, pentru ca aceasta să probeze valoarea de piață a bunurilor ce urmau a fi obiect de înstrăinare în cadrul unei tranzacții de proporții, iar prin actul reviziei tematice a activității economico-financiare executat de către CCCEC la SA „Ex-Prod-Trans” la data de 03.07.2009, au fost stabilite încălcări la înstrăinarea imobilelor aflate în litigiu, pe cauza dată.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de autor - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, specificat la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că recurentul critică calificarea acțiunilor inculpatului conform art. 191 alin. (5) Cod penal paralel cu art. 335 alin. (1¹) Cod penal și consideră că nu trebuia să fie admisă nici de procuror nici de instanța de apel, deoarece prevederile art. 335 alin. (1¹) Cod penal dublează în cazul dat art. 191 alin. (5) Cod penal, ambele infracțiuni având calificative similare.

Colegiul consideră, că nici acest temei pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, deoarece inculpatul a fost condamnat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, pentru faptul că a însușit ilegal, prin sustragere bunurile SA „Transcereale”, patrimoniu a statului încredințat în administrare lui, în valoare de 1.392.702 lei, astfel cauzând statului daune în proporții deosebit de mari, iar ca urmare a procurării la 16 iunie 2008 de către SRL „Mobvaro-M” a pachetului de acțiuni a statului, a prejudiciat interesele patrimoniale a persoanei juridice cu 2.473.010 lei, pe când în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, a fost condamnat pentru faptul că fiind persoană care gestionează o organizație comercială, prin acțiunile sale intenționate, manifestate prin folosirea intenționată a situației de serviciu în interes

material, a cauzat daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice SRL „Mobvaro-M”.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că corect au fost calificate acțiunile inculpatului în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, precum și în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, iar din ansamblu de probele administrate, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunilor imputate și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Totodată, instanța de recurs reține, că hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și motivată, fiind evaluat just probatoriul administrat și indicate motivele pe care și-a întemeiat hotărârea adoptată, drept urmare toate criticile din recursul declarat de către avocatul Lozan O. în numele inculpatului, sunt vădit neîntemeiate, respectiv acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

18. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul, Lozan Oleg, în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Iscolnii Dumitru Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 05 decembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Cobăneanu Ala

Judecător

Mardari Dumitru

Judecător

Sternioală Oleg

Judecător

Pitic Mariana